

Література

1. Гойсюк Л.В. Формування сировинної бази виробництва біоетанолу в Україні / Л.В. Гойсюк // Наука й економіка. – Хмельницький, 2010. – Вип. 2 (18). – С. 161-164.
2. Самойлік М.С. Оцінка ризиків і загроз ресурсно-екологічній безпеці регіону / М.С. Самойлік // БІЗНЕСІНФОРМ. – № 6. – 2014. – С. 185-192.

Світлана Сирцева

Миколаївський національний аграрний університет

ЕКОЛОГІЧНІ ВИТРАТИ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В СУЧАСНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

В умовах різкого спаду виробництва, що охопила економіку України, зросла значимість аграрного сектору як постачальника основної частини споживчих товарів. Рішення проблеми відновлення розширеного відтворення в сільському господарстві вимагає додаткового облікового забезпечення [1, с. 10].

Для підвищення ефективності діяльності аграрного сектору необхідна стратегія сталого розвитку галузі, заснована на використанні механізмів ринкової економіки, потенційних можливостей науково-технічного прогресу і регіональних особливостей раціонального природокористування. Розробка такої стратегії пред'являє нові вимоги до якості обліково-аналітичної інформації, її відповідності обліковим принципам. Результати роботи аграрного сектора багато в чому залежать від того, наскільки ефективна система управління, як їй вдалося задіяти потенціал наявних у сільськогосподарських підприємств ресурсів і можливостей ринку. В цих умовах створення інформаційної системи, що забезпечує ефективні управлінські рішення, є однією з найважливіших завдань здійснення успішної виробничої діяльності в галузі. Це передбачає організацію системного бухгалтерського обліку витрат на виробництво продукції. Враховуючи, що бухгалтерський облік в умовах екологічно безпечного аграрного виробництва вимагає додаткового вивчення, важливо аргументувати якісно новий підхід щодо визначення екологічних витрат [2, с. 8].

Важливим для організації обліку екологічних витрат є питання про те, які інструменти можна використовувати для їх виявлення. Оскільки облік екологічних витрат у повному обсязі ускладнено у зв'язку з тим, що часто дуже складно або взагалі неможливо їх вичленити із загальних витрат підприємства. разом з тим, виокремлення витрат на екологічну діяльність є необхідною

умовою ведення бухгалтерського обліку на сучасному сільськогосподарському підприємстві. Величина природоохоронних витрат може бути виявлена в результаті екологічних ревізій, що представляють собою періодично необхідну і документально підтверджену оцінку поточної екологічної діяльності аграрного підприємства. Під час ревізій здійснюється аналіз основних і допоміжних служб підприємства у екологічній сфері, визначаються недоліки і випрацьовуються рекомендації щодо їх усунення [3, с. 80-92].

Дослідження практики обліку і аудиту екологічних витрат вітчизняних аграрних підприємств свідчить про їх низький рівень, що особливо вирізняється на фоні подібного досвіду зарубіжних підприємств. У переважній більшості аграрних підприємств екологічні затрати складають значні суми, які можна оптимізувати за умов ефективного управління ними. Тому логічним є виокремлення витрат на екологічну діяльність, їх аналіз і подання управлінському складу не тільки у загальному обсязі витрат, але і окремо. Це пов'язано з тим, що за умов відсутності у аграрних підприємств відповідних механізмів і процедур по обліку і аудиту екологічних витрат керівництво і власники не мають уявлення про їх рівень, і не можуть управляти ними.

Література

1. Лень В. Екологічні збитки, витрати та втрати: поняття та зміст / В. Лень, О. Колівешко // Науково-практичний журнал “Бухгалтерський облік і аудит”. – 2014. – № 8. – С. 10.
2. Колівешко О. М. Визначення та структура екологічних витрат підприємства / О. М. Колівешко // Вісник Чернігівського державного технологічного університету. Сер. “Економічні науки”: науковий збірник. – 2013. – № 3 (68). – С. 8-14.
3. Бородин А. И. Методы учёта и анализа экологических затрат / А. И. Бородин // Весник Чувашского университета. – Ч., 2004. – № 1. – С. 80-92.

Наталія Собко

Тернопільський національний економічний університет

ІННОВАЦІЙНІСТЬ ЯК ФЕНОМЕН СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЖИТТЯ ТА БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Причиною кризового стану в економіці держави, стало байдуже відношення до майбутнього, особливо це виявилось в політиці управління як економікою держави так і політикою управління більшості підприємств. Як ми можемо досягти фінансово зростання не забезпечивши безпечного інноваційного розвитку.